

МИХАИЛ БУЛГАКОВ

ДЯВОЛЩИНА

Превод от руски: Лиляна Минкова, 2003

chitanka.info

У нас в Кузнецк, за една и съща вечер, един и същ час, в помещението на местния комитет трябваше да се състоят: заседание на лавконаблюдателната комисия, заседание на производственото звено, заседание на охраната на труда, събрание на работническите кореспонденти, а също и заседание на пионерите. В съседното помещение се прожектираше кинофилмът „Дъщерята на Монтесума“. Получи се нещо, което не може да се опише.

Рабкор

В тясната стая бяха насядали, яко притиснати, хора рошави и потни. Над главите им висяха „Дъщерята на Монтесума“ с участието на любимката на публиката и кралица на екрана и „За 18 дена около света“.

Вратата се откряна на една четвърт. През нея се провря ръка с измачкан маншет, след нея озверяло лице. Лицето се разкрещя:

— Пуснете ме, другари! Това е безобразие!

— Вмъкнете се! — викаха от стаята.

— Пуснете ме! — крещеше лицето и се отскубваше от невидими клещи зад вратата. Пак иззад вратата долетя вик.

— Не ритайте с крака, другарю Крутобедров! Не сте на пазара!

Стената се затресе и по нея заподскачаха думите: „Куриер на Наполеон“.

Измъчената личност се вмъкна най-сетне в стаичката, проби си път до подиума и оттам забоботи хрипкаво като навит грамофон.

— Говорейки за цената на свинските пържоли, другари, не мога да не отбележа с възмущение факта, че докато на частния пазар те струват трийсет и две копейки, в нашата лавка номер седемнайсет са по трийсет и три и половина...

На това събранието отговори със злобен шум, а откъм вратата долетя истеричен вик:

— По-бързо, бе! Дълго заседавате!

— Стига си ломотил за тия пържоли! — развика се ядосано човек, притиснат към „Дъщерята на милионера“.

— Аз не ломотя! — изкрещя в отговор ораторът. — Аз докладвам.

— За какво докладваш?

— За цените на свинското — изкрещя докладчикът.

— Бе я се измитай по дяволите барабар със свинското! Къде е нашият оратор? — викаха от всички страни.

— Няма го оратора, закъсна, да го вземат мътните! Та ще трябва да им отстъпим място.

Публиката нахлу към вратата, а насреща ѝ занахлува друга, която в миг насяда по столовете. Зад другата врата сега приглушено засвириха полонеза от Шопен.

Рошавият докладчик се вгледа в новите лица и закаканиза:

— Като говоря за цената на свинските пържоли, не мога, скъпи другари, да не отбележа с възмущение факта, че докато на частния пазар цената на свинските пържоли е трийсет и две копейки, в нашата лавка номер седемнайсет те струват трийсет и три и половина...

Млад мъж с висок агнешки калпак стана и учтиво го прекъсна:

— Другарю, май сте сбъркали. „Производството на месо“ мина вчера, днес дават „Кръв и пясък“.

— Също и насипната захар! — извика отчаян ораторът. — Докато на пазара върви по дващест и пет и половина копейки...

— Тоя обясняващ май се е нафиркал преди филма — завика през смях публиката и се втурна изведнъж към вратата, а Шопен тутакси млъкна.

През всички врати се изсипа нова публика.

— Говорейки за цената на свинските пържоли — подхвана и за нея докладчикът, — не мога да не отбележа с възмущение факта, че докато на пазара захарта струва дващест и пет и половина копейки, в нашия магазин свинското е трийсет и шест копейки! Тъй че разликата, скъпи другари...

— Бе я върви по дяволите с туй свинско! — развика се новата публика. — Не се наприказвал в комисията по лавките!

Избутаха нанякъде докладчика с пържолите и мястото му зае друг, затвори очи и припряно забоботи:

— Въпросът за работните дрехи е кардинален въпрос, другари. Докога ще чакаме ръкавиците за хората от ремонтната? Те, питам се, с голи ръце ли...

Каканиза близо три минути и отвори очи от неистовите викове:

— Достатъчно! Стига! Изквака за ръкавиците — край, позволи и на другите да поговорят!

След като избутаха предишната публика, сега бяха насядали някакви развълнувани хора с моливи в ръцете. Един от тях скочи на подиума, притисна спеца по ръкавиците към „Индийската гробница“ и веднага се разкрещя:

— За да бъде кореспонденцията във вестника възможно най-актуална, трябва да се следват следните правила...

Но не успя да обясни какви именно правила трябва да се следват, за да бъде кореспонденцията актуална, защото зад вратата отляво гръмна маршът „Желязната дивизия“, а зад вратата вдясно хор от двеста души запя:

*Заран рано пионерите
още сладко–сладко спят!
Няма как, но на дежурство
бързо ще ги довлекат!!!!*

И тогава започна онова, което според кореспондента, не може да се опише. Затова няма и да го описваме.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.